

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
08/02/2013
EIXIDA NÚM. 08113

Ajuntament d'Alcalalí
Sr. Alcade-Presidente
Pl. de L'Ajuntament, 1
ALCALALÍ - 03728 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 1210591
=====

Assumpte: web de l'Ajuntament d'Alcalalí íntegrament en castellà.

Sr. alcalde-president,

Vam rebre en esta institució un escrit signat (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestava els fets i consideracions següents:

- "Que la pàgina web pertanyent a l'Ajuntament d'Alcalalí està íntegrament en castellà "no existeix l'opció lingüística en versió valenciana. Per aquest fet, una vegada més, els ajuntaments de la Vall de Polop no compleixen amb la normativa vigent".
- Que "El web <http://www.valldepop.es/> pertany als ajuntaments de la Vall de Polop, aquesta és l'enèsima petició que realitze sense èxit. Aquest web disposa de l'opció lingüística en alemany, anglés, espanyol. Em pareix altament insultat i il·legal".

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament d'Alcalalí donava compte del següent:

- "La página web perteneciente al Ayuntamiento de Alcalalí (<http://www.alcalali.es>) está traducida a las dos lenguas oficiales en esta Comunidad Valenciana que como bien sabemos es el castellano y el valenciano, puede usted comprobarlo entrando a la web indicada y también acompañe documentación gráfica que lo demuestra.

- *En el escrito se hace alusión a los Ayuntamientos de la “Vall de Polop” diciendo que no cumplen la normativa vigente, en este caso indicarle que soy simplemente el Alcalde del Ayuntamiento de Alcalalí y desconozco que pueda tener competencias en otros Ayuntamientos de lo que imagino que habrá querido decir “Vall del **Pop**”, por lo tanto si como creo saber no tengo competencias sobre otros Ayuntamientos, difícilmente se me podrá acusar de no cumplir la normativa vigente en los mismos, ni creo tener ninguna responsabilidad en el control de sus páginas web.*
- *Respecto a la web <http://www.valldepop.es> indicarle que es incierto que pertenezca a los Ayuntamientos del “Vall del **Pop**”, dicha web es de la “Mancomunidad Intermunicipal Vall del Pop”, la cual tiene personalidad jurídica propia con la consideración de Entidad Local, también tengo que informarle que ostento la presidencia de la misma, y que forman parte del Pleno de la Mancomunidad todos los Alcaldes/Alcaldesas de los municipios mancomunados.*
- *Los motivos por los que la página de la Mancomunidad no se encuentra traducida al valenciano, son criterios de eficiencia en los recursos de la Administración que no siempre son suficientes, la Mancomunidad tiene encomendadas funciones de promoción turística, y la página web es un portal promocional de cara al mundo de gran importancia para los fines pretendidos, y como podemos entender debemos abrirla a lenguas que puedan atraer a posibles turistas de diversas nacionalidades.*
- *Comentarle que tenemos una pantalla web en el destino (oficina de información turística), que si está traducida al valenciano, y que también hemos solicitado ayudas a la Generalitat Valenciana para poder traducir la web <http://www.valldepop.es> al valenciano.*
- *Debe entenderse que la duplicidad de los dos idiomas oficiales, implica un mayor coste en la gestión administrativa, y que las Mancomunidades no reciben ningún ingreso por la participación de los tributos del Estado ni de las Comunidades Autónomas, limitándose sus ingresos a las aportaciones de los Ayuntamientos, lo que limita enormemente su capacidad de gestión.*

Por último le ruego que acepte mis disculpas por no contestarle en lengua valenciana, que es mi lengua materna y a la que tengo en profundo aprecio, pero no me considero capacitado para redactar un escrito en valenciano con las suficientes garantías lingüísticas, y dados los limitados recursos de que disponemos en esta Administración, debo atender diversos requerimientos personalmente.”

Una vegada conclosa la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demane que considere els arguments que li expose seguidament i que constituïxen els fonaments de la Resolució amb què concloem.

En primer lloc, i com a qüestió prèvia, considerem acceptats els seus arguments quant als continguts bilingües de la pàgina web de l'Ajuntament d'Alcalalí (Alacant), atès que efectivament observa la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

Quant a la pàgina web <http://www.valldepop.es> pertanyent, segons es desprén de la seua comunicació, a la Mancomunidad Intermunicipal Vall del Pop” i que vostè presidix, li demane que considere els arguments que li expose seguidament i que constituïxen els fonaments de la resolució amb què concloem.

Esta institució és conscient que els recursos de què disposen els ajuntaments són limitats i que cal racionalitzar-ne l'ús, però la legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

No obstant això anterior, senyor, hem de comunicar-li que la Llei d'ús i ensenyament del valencià (Llei 4/1983, de 23 de novembre) va ratificar el mandat estatutari recollit en l'article 5, que imposa als poders públics radicats a la Comunitat Valenciana la defensa i promoció del valencià en tots els àmbits socials, a fi d'assolir la seua equiparació plena amb el castellà, l'altra llengua oficial.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la

normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas pugua prevaler l'una sobre l'altra.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

És per això que ens veiem obligats a demanar que adopte les mesures necessàries, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària, per adaptar els continguts de la pàgina web esmentada al règim de cooficialitat lingüística imperant a la Comunitat Valenciana.

No obstant això, en la tramitació de la present queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució ha de pronunciar-se, i sobre la qual hem de fer la consideració següent com a fonament del recordatori de deures legals i el suggeriment amb què concloem:

El present expedient de queixa s'inicia, com sap, com a conseqüència d'un escrit dirigit a esta institució pels interessats, íntegrament redactat en valencià.

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 establix que "(...) en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i aquelles en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua en què s'haguera iniciat el procediment. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la indicada pels interessats", la petició d'informe que els va ser feta, es va fer en la llengua elegida per l'interessat, això és, en valencià.

No obstant això, la part essencial de l'informe remés per vosté es troba redactada íntegrament en castellà.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble” i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en les legislacions autonòmiques baix l'empara atorgada per la Constitució, no pot, però, desconèixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució establix el principi d'igualtat, amb interdicció de qualsevol forma de discriminació per motiu de llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que establix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en el seu article 4 que “en cap cas podrà haver-hi discriminació pel fet d'usar qualssevol de les dos llengües oficials” de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels manaments continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà en les seues relacions amb l'Administració, en elegir la llengua en què este vulga que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'utilitzar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat elegit. En consonància amb això, l'article 1 esmentat anteriorment, declara que “en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial utilitzada en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la llengua indicada pels interessats.

En el present expedient, tanmateix, la remissió d'un informe en castellà, quan la llengua elegida pel ciutadà ha sigut el valencià, no s'ajusta a estos manaments legals anteriorment exposats.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, **HEM DE RECORDAR A L'AJUNTAMENT D'ALCALALÍ els deures legals** que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i d'utilitzar en tots els procediments i en qualssevol altres formes de relació amb ells, la llengua (castellana o valenciana) triada per ells.

Així mateix, li **SUGGERIM** que, com a president de la Mancomunitat Intermunicipal de Vall de Pop, promoga les actuacions necessàries perquè els ajuntaments mancomunats, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària, adapten els continguts de la pàgina web al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana, de manera que puga ser visitada també en valencià.

Així mateix, d'acord amb la normativa citada, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta el suggeriment que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-lo.

Perquè en prenga coneixement, li faig saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat esta resolució, serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana